

Садржај

Увод.....	3
Типови улога у затворској заједници.....	4
Просоцијални осуђеници.....	5
Псеудосоцијални осуђеници.....	5
Антисоцијални типови.....	5
Асоцијални типови	6
Облици комуникације осуђених лица.....	6
Конформизам.....	7
Критизерство.....	7
Иновација	7
Манипулација.....	8
Психичко повлачење.....	9
Самоповређивање.....	9
Закључак.....	11
Литература.....	12

Увод

Сви затворски системи,осим ћелијских,омогућавају осуђенима да у тим принудним условима за њих успостављају интерперсоналну комуникацију са другим осуђеницима,поготово јер су у казнено-поправним установама осуђени упућени једни на друге.У таквим социјалном миљеу,без обзира на његову несагласност са индивидуалном прородом човека,осуђеничка популација представља друштвену заједницу стотине људи који иако по својим социјалним особеностима вештачка творевина,карактеришу разноврсни облици комуникације,како са службеним тако и са осталим осуђеним лицима.

Осуђеничка заједница је вештачка творевина због саме чињенице да је затварање човека принуда,а такве заједнице не егзистирају нигде на слободи на добровољној основи.На ту принуду,већ према типу личности,човек реагује различито,јер је такав начин живота у суротности са његовом оценом свог места у свету.

Затварање због тога захтева прилагођавање личности,будући да је мишљење слободе не само ограничавање слободе кретања,већ и знатно више.Оно се односи на ограничење слободе. У интелектеуалном и вољном смислу,друштвеним активностима,па и у облицима и начину комуникације.Шок који изазива та принуда је веома јак и он остаје трајно забележен у свести свих осуђеника.Човек је једино живо биће које своје саплеменике затвара и држи затвореним,рушећи им на тај начин слику о себи самима,социјални статус и улоге које су у социјаним срединама имали. Такве ефекте социјаног понижења појачавају и рутински послови пријема осуђених,као што су претреси ствари и одеће,узимање отисака прстију,фотографисање,одузимање личних исправа и предмета,стандардизованје фризури,затворско одело...

Тај осећај такође појачава и контрола сваког постпка осуђеника,уста љени режим живота,живот у заједници са осуђенима различитих криминалних прошлости и особина личности.Осуђени због свега тога доживљавају својеврсни психички стрес,након емоционалног шока због губитка породице и одвајања од породице,што се директно одражава и на облик комуникације.

У таквом физичком и социјалном окружењу осуђеници се прилагођавају новом оквиру за испољавање своје индивидуалности,односно започиње процес затворске социјализације или призонизације,како ју је назвао Клемер.Тај процес је континуиран и сваки нови осуђеник постепено

усваја нове вредности, нове релације у комуницирању и испољавању себе као личности у затворским условима.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com